

6.3.8

(הואיל ובמינו גבוה מכולן) 37b → (משנה ח) 36b

1	בַּסֶּכֶת תִּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים כָּל הָאֶזְרַח בְּיִשְׂרָאֵל וְשָׁבוּ בַסֶּכֶת: וְיִקְרָא כָּהֵן, מִבְּ
2	...צָאוּ הַהָר וְהִבִּיאוּ עָלֶי זֵית וְעֵץ שִׁמּוֹן וְעֵץ הָדָס וְעֵץ תְּמָרִים וְעֵץ עֵבֶת לַעֲשֹׂת סֶכֶת כְּפִתוּב: נְחִמִּיה ח, טו
3	אֵתָן בַּמִּדְבָּר אֶרֶץ שֶׁטָהָה וְהָדָס וְעֵץ שִׁמּוֹן אֲשֵׁים בְּעֶרְבָה בְּרוּשׁ תְּדַהֵר וְתִאֲשׁוּר יִחְדּוּ: יִשְׁעִיהוּ מֵא, י"ט
4	וְלִקַּח אֲזוּב וְטָבַל בְּמֵיִם אִישׁ טְהוֹר וְהִזָּה עַל הָאֵהָל וְעַל כָּל הַכֵּלִים וְעַל הַנֶּפֶשׁוֹת אֲשֶׁר הִיוּ שָׁם וְעַל הַנֶּגַע בְּעֵצִים אוֹ בְּחָלָל אוֹ בְּמֵת אוֹ בְּקֶבֶר: בַּמִּדְבָּר י"ח
5	וְלִקְחוּ לְטָמֵא מִעֵפֶר שְׂרָפַת הַחֲטָאֹת וְנָתַן עֲלֵיו מִיִּם חַיִּים אֶל כָּלֵי: בַּמִּדְבָּר י"ז

I. איגוד הלולב – parameters of משנה ח

a. (מינו) לולב must use palm to bind ד' יהודה

i. דבא: since ר"י holds that לולב צריך אגד, a different type would be a violation of תוסף

ii. דבא: he may use any part of the tree – even inferior

1. Proof: ברייתא (interpreting v1) where ר"מ and ר' יהודה disagree about material of סכך

a. ד"מ: may use any material (אינו מקבל טומאה)

b. ד' מינים ד' יהודה

i. Argument: ק"ו from לולב, which only applies during day

ii. Retort (ר"מ): this is a ק"ו that leads to a קולא

1. Meaning: if he doesn't find לולב for סכך – has no סוכה

iii. Proof for ד"מ: v. 2 – they use other trees for סכך

1. ד' יהודה: others are for walls; ותמרים

2. Proof: דבא: סוכה – ר' יהודה permits using boards → other parts of תמר are usable

3. Challenge: to contention that ר' יהודה only allows ד' מינים for סכך

a. ד"מ and ר"י ברייתא disagree about cedar boards less than ט"ט wide

i. Note: ר"מ agrees that if there is the same space as width – כשר

b. Defense: ד' ר' יהודה "ארוז" is הדס, per v. 3

b. ד"מ: may even use twine or rope

i. Support: ר"מ relates that יקירי ירושלים once bound their לולבים with gold strips

ii. Retort: they bound them with palm leaves underneath the gold

II. 4 disputes between רבה and רבא about מצות נטילת לולב (tangents to ר"מ's report about ירושלים)

a. דבא: instructed ריש גלותא's workers who bound the לולב to leave a spot unadorned to hold – to avoid חציצה

i. דבא: if it is an adornment – not a חציצה

b. דבא: instructed people not to take לולב by wrapping turban around hand; required תמה לקיחה

i. דבא: taking via a medium is not a failure of תמה לקיחה

1. Proof: פרה ו:א (in spite of v. 4) and פרה ו:א (in spite of v. 5)

c. דבא: don't stick the לולב into the אגד – leaves may fall off and form a חציצה

i. דבא: מין במינו אינו חוצץ

d. דבא: don't trim a לולב while in the אגד – leaves may fall off and form a חציצה

i. דבא: מין במינו אינו חוצץ

III. 3 more rulings of רבה related to ד' מינים

a. דבא: אתרוג may not smell הדס, may smell אתרוג

i. Reason: הדס only has smell → when he set it aside for מצוה, "removed" it from smelling

1. But: אתרוג is also (primarily) eaten → only "removed" from eating

b. דבא: permitted to smell a המחובר, but not המחובר שבת

i. Reason: if we allow him to smell the הדס, won't cut it – no further הנאה exists

1. But: if we allow him to smell אתרוג, may cut it to eat

c. Holding ד' מינים: הדס וערבה ד' מינים in right hand, אתרוג in left

i. Reason: the 3 מינים go in right

d. Tangential question (ר' זריקא asked ר' ירמיה): we is the ברכה – לולב – על נטילת לולב

i. Answer: since it is the tallest and stands out

ii. Challenge: why not lift the אתרוג higher and say אתרוג

1. Answer: the species of לולב grows taller